

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 370, s. 1). oraz art. 15 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370, s. 8) — Przerwy w prowadzeniu pojazdu, okresy dziennego odpoczynku i czas pracy — Pojęcie — Obowiązek rejestracji — Czas udania się do miejsca przejęcia pojazdu poza centrum operacyjnym przedsiębiorstwa — Centrum operacyjne przedsiębiorstwa — Pojęcie — Odwieszenie kierowcy przez osobę trzecią

Sentencja

- 1) Pojęcie „centrum operacyjne”, użyte w pkt 21 i nast. wyroku z dnia 18 stycznia 2001 r. w sprawie C 297/99 *Skills Motor Coaches i in.*, należy definiować jako miejsce, z którym kierowca jest normalnie związany, mianowicie placówkę przedsiębiorstwa transportowego, w którym podejmuje on regularnie wykonywanie swoich obowiązków i do której powraca po ich wykonaniu w ramach normalnego świadczenia swojej pracy, nie realizując szczególnych wskázówek swojego pracodawcy.
- 2) Okoliczność, iż odnośny kierowca samodzielnie udaje się do miejsca przejęcia pojazdu wyposażonego w urządzenie rejestrujące lub jest tam przez kogoś zawożony nie ma wpływu na kwalifikację czasu przebycia tej drogi w kontekście pojęcia „odpoczynek” w rozumieniu art. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 22 lipca 2009 r. w sprawie T-234/09, Hârsulescu przeciwko Rumunii, wniesione w dniu 23 września 2009 r. przez Constatntina Hârsulescu

(Sprawa C-374/09 P)

(2010/C 161/20)

Język postępowania: rumuński

Strony

Wnoszący odwołanie: Constatntin Hârsulescu (przedstawiciel: C. Stanciu)

Druga strona postępowania: Rumunia

Postanowieniem z dnia 4 marca 2010 r. Trybunał Sprawiedliwości (piąta izba) oddalił odwołanie.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2009 r. w sprawie T-57/01 Solvay przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 marca 2010 r. przez Solvay SA

(Sprawa C-109/10 P)

(2010/C 161/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Solvay SA (przedstawiciele: P.A. Forières, R. Jafferalli, F. Louis, A. Vallery, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego w dniu 17 grudnia 2009 r.;
- w konsekwencji ponowne zbadanie skargi w zakresie, w jakim wyrok zostanie uchylony, i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 grudnia 2000 r., w całości lub w części, stosownie do zakresu zarzutów;
- uchylenie grzywny w wysokości 19 mln EUR albo bardzo istotne obniżenie jej kwoty celem naprawienia poważnej szkody poniesionej przez wnoszącą odwołanie wskutek niezwykle długiego czasu trwania postępowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie dziewięć zarzutów.

W ramach zarzutu pierwszego, który dzieli się na pięć części, wnosząca odwołanie podnosi naruszenie prawa do rozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie, ponieważ decyzja Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. (¹) została wydana ponad dziesięć lat po podjęciu ścigania, a przynajmniej po wszczęciu postępowania poprzez doręczenie wnoszącej odwołanie pisma w sprawie przedstawienia zarzutów wystosowanego